

دانشگاه هرمزگان
وزارت آموزش و پرورش
اداره کل آموزش و پرورش استان هرمزگان
مدیریت آموزش و پرورش شهرستان میناب

واکاوی مسائل شغلی معلمان مدارس غیرانتفاعی شهر اصفهان در دوره شیوع ویروس کرونا

محمد رضا یکتا^{۱*}، منیره هادی^۲

۱- (نویسنده مسئول) دانشجوی کارشناسی ارشد مشاوره خانواده، دانشگاه آزاد اسلامی واحد رودهن

mohammadrezayekta@gmail.com

۲- کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی، دانشگاه اصفهان

m_hadi305@yahoo.com

چکیده

آموزش مجازی در هنگام شیوع کووید-۱۹ به طور قابل توجهی بر تمام کشورهای جهان تأثیر گذاشته است. در عرض چند ماه پس از آغاز شیوع کووید-۱۹، تقریباً همه کشورها سیستم‌های آموزش مجازی را به صورت بر خط اجرا کردند. پژوهش حاضر با هدف واکاوی مسائل شغلی معلمان مدارس غیرانتفاعی شهر اصفهان در دوره شیوع ویروس کرونا در سال ۱۴۰۰ انجام شد. این پژوهش مبتنی بر رویکرد کیفی بوده و روش مورد استفاده جهت تحلیل داده‌ها مبتنی بر نظریه داده بنیاد (رویکرد اشتروس و کوربین) بوده است. ساماندهی کدهای شناسایی شده در نتیجه مصاحبه، با استفاده از نرم افزار MAXQDA نسخه ۲۰۲۰ انجام شد. یافته‌ها نشان داد در تحلیل انجام شده مجموعاً ۱۴ کد باز، ۲۸ کد محوری و یک کد گزینشی شناسایی شد که از بین کل کدهای شناسایی شده، در درجه اول دخالت والدین و پس از آن آسیب‌های ناشی از اتصال به اینترنت در زمان طولانی، سرعت پایین اینترنت حین تدریس در کلاس و پایین بودن کیفیت سامانه شاد از سایر کدها چشمگیرتر بوده‌اند و معلمان را به چالش کشیده‌اند.

واژگان کلیدی: مسائل شغلی، آموزش مجازی، معلمان مقطع ابتدایی.

۱- مقدمه

همه‌گیری^۱ بیماری کروناویروس^۲، شرایط را برای همه دنیا در بخش‌های مختلف دشوار کرده است (عباسی، حجازی و حکیم‌زاده، ۱۳۹۹).

با گسترش این بیماری در سراسر جهان، بسیاری از کشورها دستور تعطیلی کلیه موسسات آموزشی را صادر کردند. موسسات آموزشی از زمانی که مجبور بودند دانش‌آموزان خود را در برابر تماس ویروسی-که احتمالاً در جامعه دانش‌آموزی اجتماعی بسیار است- محافظت کنند، به حالت بن بست رسیدند. در ابتدای فوریه ۲۰۲۰، مدارس فقط در چین و چند کشور آسیب دیده به دلیل گسترش آلودگی تعطیل شدند. با این حال، تا اواسط ماه مارس، موسسات آموزشی نزدیک به ۷۵ کشور طرح تعطیلی را اجرا یا اعلام کردند. از ۱۰ مارس، تعطیلی مدارس و دانشگاه‌ها در سطح جهانی به دلیل شیوع ویروس باعث شده است که از هر ۵ دانش‌آموز، یک نفر از مدرسه خارج شود و طبق گزارش یونسکو، تا پایان آوریل سال ۲۰۲۰، ۱۸۶ کشور تعطیلات سراسری را اجرا کردند که حدود ۷۳.۸٪ از کل فراگیران را تحت تأثیر قرار داده است (یونسکو^۳، ۲۰۲۰؛ به نقل از موتوپراساد، آیسواریا، آدیتیا و ژیا^۴، ۲۰۲۱). در ایران، نیز "محدودیت‌های گسترده اجتماعی" از ۳ اسفند ۱۳۹۸ تصویب شد. این قوانین با سایر مقررات به صورت کار در منزل برای کارمندان و آموزش در منزل برای دانش‌آموزان از سطح تحصیلات اولیه دبستان تا تحصیلات عالی دنبال شد (حیدری، ۱۳۹۹).

^۱ - pandemic

^۲ - Coronavirus

^۳ - UNESCO

^۴ - Muthuprasad, Aiswarya, Aditya & Jha